



Foaie de duminică

Anul II nr. 29 (30)

22 Iulie 2012

Duminica a VII-a după Rusalii
(Vindecarea a doi orbi și un mut)

Parohia Mărtișor



"În vremea aceea, pe când trecea Iisus, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David! Iar după ce a intrat El în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta?"

Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe. Dar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și, fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau, zicând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor."

Matei 9. 27-35

„După credința voastră fie vouă!”, le-a spus Domnul celor doi orbi, și îndată s-au deschis ochii lor. **După măsura credinței omului este și cercetarea lui de către puterea lui Dumnezeu.** Prin credință se primește, trece și în ea se sălășluiește harul. Așa cum plămâni unuia sunt mai mari, iar ai altuia sunt mai mici, și primii primesc mai mult aer decât cei din urmă, tot așa și credința unuia e mai mare, iar a altuia e mai mică, și prima primește mai multe daruri de la Domnul, iar cealaltă mai puține. Dumnezeu este pretutindeni, cuprinde și ține toate și **Se sălășluiește cu plăcere în sufletele omenesci; dar intră în ele nu cu sila**, deși este Atotputernic, ci chemându-le, căci **nu voiește să strice stăpânirea pe care i-a dat-o omului asupra voinței sale.** Pe cel ce se deschide prin credință îl umple Dumnezeu cu daruri peste măsură; în cel care se zăvorăște prin necredință nu intră chiar de ar fi aproape. Doamne! Adaugă-ne credința, fiindcă și credința tot darul Tău este. Fiecare din noi însă se cade să mărturisească: „Iar eu sărac sunt și sărman” (Ps. 69, 6). **(Sfântul Teofan Zăvorâtul)**

După ce a vindecat pe cei doi orbi, Mântuitorul Iisus Hristos 'le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe. Dar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela' (Matei 9, 31-32). Înțelegem, așadar, că mai întâi Mântuitorul cere credința celor doi orbi, iar după ce i-a vindecat, le poruncește să nu spună nimănui că El i-a vindecat, adică să nu se laude cu vindecarea primită de la El, nici să-L laude pe El, Vindecătorul lor. De ce a făcut aceasta? **Ca să ne dea nouă pildă de smerenie, ca, după ce am săvârșit binele, să nu ne lăudăm, nici să așteptăm laude de la oameni pentru binele pe care l-am făcut lor. Când Mântuitorul Iisus Hristos le cere celor doi orbi să nu spună nimănui nimic despre vindecarea lor, El arată, de fapt, smerenia Sa.** (Despre smerenie, Sfântul Isaac Sirul spune că este 'haina lui Dumnezeu. Căci, Cuvântul Întrupându-Se, pe ea a îmbrăcat-o și prin ea ne-a vorbit nouă, în trupul nostru'.)

Însă **cei doi orbi vindecați nu au împlinit porunca primită**, ci, plini de bucurie și de recunoștință, au vestit în toate părțile Capernaumului cât bine le-a făcut lor Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Om pentru mântuirea oamenilor. În doar câteva versete, Evanghelia acestei Duminici ne prezintă, în același timp, **smerenia** Mântuitorului și **recunoștința** celor doi orbi vindecați. După ce acești doi oameni bolnavi au suferit ani în șir întunericul orbirii, acum, vindecați fiind, **au binevestit cu bucurie și recunoștință numele lui Iisus, Vindecătorul lor.** Prin fapta lor de recunoștință au aratat că **recunoștința este o datorie elementară.**

Ce învățăm din Evanghelia de azi? **În primul rând, din atitudinea Mântuitorului Iisus Hristos vedem că El ascultă rugăciunea celor infirmi sau bolnavi.**

De la cei doi orbi învățăm să ne rugăm cu stăruință, pentru a dobândi ceea ce ne lipsește. Lipsurile și infirmitățile ne îndeamnă să descoperim sensul existenței noastre și să înțelegem că viața și sănătatea sunt daruri de la Dumnezeu, că nu noi ne-am dăruit viață, că nu noi ne-am dăruit vederea, ci pe toate acestea le-am primit. Noi nu știm cât de mare este valoarea darului vieții și al sănătății simțurilor decât atunci când acestea ne lipsesc. **Cei doi orbi din Capernaum devin pentru noi dascăli ai rugăciunii, credinței și recunoștinței.** După ce au fost vindecați, **cei doi orbi au devenit misionari ai credinței, adică vestitori ai iubirii milostive a lui Dumnezeu.** Învățăm și noi, așadar, de la aceștia că trebuie să avem credință tare când trecem prin încercări și să cerem cu stăruință lui Dumnezeu ajutorul Său, să ne vindece de orice boală și de orice neputință. Însă, *după ce am primit binefacerea sau vindecarea dorită, trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu, să-I arătăm recunoștință, să-L mărturisim pe El ca fiind Binefăcătorul, Doctorul și Mântuitorul sufletelor și al trupurilor noastre.* **(P.F.Daniel Patriarhul BOR - <http://www.basilica.ro>)**

„Răutatea celor ce invidiază aduce mai mare strălucire celor invidiați. Cei invidiați atrag pe Dumnezeu în ajutor și se bucură de harul Cel de sus, iar invidiosul, lipsit de acest har, cade ușor în mâna tuturor și, înainte de a fi biruit de dușmani, e biruit de propria lui patimă. Este mai pierzătoare decât toate patimile; ne vatămă însăși mântuirea noastră.”

(Sfântul Ioan Gură de Aur - Omilia la Facere. Omilia XLVI).

ANUNT: Cine dorește să doneze o strană din lemn sculptat să se adreseze pentru înscriere și detalii părintelui Dragoș Marineață. Prețul aproximativ este de 700 lei/ strană.

27 iulie - Sfântul Mare Mucenic si Tămăduitor Pantelimon (+ 303) a trăit în vremea împăratului Maximian Galeriu și era originar din cetatea Nicomidiei. El a văzut lumina zilei în anul 284, dintr-un tată păgân, senator la curtea împăratului, și o mamă creștină. Primul său nume a fost "**Pantoleon**", adică "**cel în toate puternic ca un leu**". **Mama lui Pantoleon, Evula**, îl iubea pe Hristos în taină, numindu-se creștină. Ea îi vorbea fiului său despre împlinirea sufletului și despre tainele **creдинței în nemurire**. După moartea mamei, tatăl a dat copilul la școlile păgâne ale timpului. A terminat cu succes **Școala de Medicină** la Nicomidia. Tânărul Pantelimon a fost încredințat, spre ucenicie, **medicului Eufrosin**. Schimbarea cea mai mare din viața lui Pantelimon a avut loc în momentul întâlnirii acestuia cu bătrânul **creștin Ermolae**, care i-a arătat cum **doar Hristos binevoiește a vindeca**, prin sau mai presus de oameni. Bătrânul Ermolae a început să-l învețe că **numai Hristos este singurul doctor adevărat**, al sufletelor și al trupurilor. După **primirea Sfântului Botez** a primit numele de **Pantelimon** care înseamnă "**cel cu totul milostiv**". Pentru că și-a împărțit toată averea săracilor, iar celor pe care îi vindeca de boli și neputințe și nu le cerea nimic drept plată, i s-a tras și numele de "**doctor fără de arginți**". A fost denunțat la împărat a fi creștin. Pentru credința și dragostea tânărului Pantelimon față de Hristos, **împăratul Maximian** a poruncit să fie supus unor chinuri groaznice, după care a decis **să-i fie tăiat capul**.

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a III-a)

Liturghia catehumenilor (a celor ce se pregătesc de botez) - Binecuvântarea Împărăției

Sfânta Liturghie începe prin rostirea de către preot a **binecuvântării mari: "Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor"**. În limbaj liturgic "a binecuvânta" înseamnă "a slăvi", "a lăuda". Liturghia debutează asadar printr-o **slăvire a Împărăției Sfintei Treimi** scotând adunarea liturgică din condițiile existentei căzute, din "lumea aceasta" și raportându-o la Împărăția lui Dumnezeu ("**Împărăția Mea nu este din lumea aceasta**" - Ioan 18, 36), Împărăție care vine ("**Vie Împărăția Ta**" ne rugăm în Tatăl nostru - Luca 11, 2) și a venit deja ("**iată a ajuns la voi Împărăția lui Dumnezeu**" - Luca 11, 20). **Binecuvântarea mare este o mărturisire a Sfintei Treimi. Binecuvântarea este și o afirmare a vesniciei Împărăției lui Dumnezeu: "Binecuvântată este Împărăția ... acum și pururea și în vecii vecilor"**, subliniază caracterul eshatologic al Sfintei Liturghii (**Eshatologia** [gr. *eshaton* = ultim, final] este învățătura despre realitățile ultime ale mântuirii, adică despre instaurarea împărăției lui Dumnezeu, care se manifestă la sfârșitul istoriei), iesirea din timpul "acestei lumi" și **intrarea în dimensiunea vesniciei. Preotul, binecuvântând Împărăția îl închipuiește pe Hristos**, care prin propria Sa jertfă a intrat în Sfânta Sfintelor din Cer, mijlocind pentru iertarea păcatelor noastre și reprimirea noastră în sânul Părintelui. **Hristos face însă numai începutul "reintegrării" noastre în Împărăția Sa, sarcina fiind în același timp și a noastră**. Omul, cu libertatea îngustată de consecințele păcatului, caută să redobândească libertatea dintru începuturi, libertatea fiului lui Dumnezeu, integrat în Împărăția iubirii Acestuia. **Binecuvântând această Împărăție la începutul Sfintei Liturghii, o cerem de fapt, o dorim vie și actualizată prin puterea și lucrarea Duhului Sfânt. Apoi, semnul crucii cu care preotul însemnează antimisul (Antimisul este o bucată de pânză de in sau de mătase, în formă dreptunghiulară, având imprimată scena punerii Domnului în mormânt. Stă în permanență pe Sfânta Masă, sub Sfânta Evanghelie, îndoit și învelit într-o pânză protectoare Are cusute în el sfinte moaște. Fără antimis nu se poate săvârși Sfânta Liturghie.) în momentul rostirii binecuvântării e dovada faptului că Treimea stă în legătură cu Crucea și că mântuirea noastră s-a realizat prin răstignirea și moartea pe cruce a Cuvântului Hristos.**

Rugăciunea stăreților de la Optina

Doamne dă-mi să întâmpin cu liniște sufletească tot ce-mi va aduce ziua de azi.

Doamne, dă-mi întru totul să mă supun voii Tale Sfinte.

În tot ceasul acestei zile povățuiește-mă și ajută-mă în toate. Toate câte le voi auzi și mi se vor întâmpla în această zi, învațământ să le primesc cu sufletul liniștit și cu credință tare, că pentru toate este Sfântă voia Ta.

În toate cuvintele și faptele mele călăuzește-mi gândurile și simțămintele. În toate întâmplările neprevăzute, fă să nu uit că totul este trimis de către Tine.

Doamne, învațământ să mă port cu dreptate și înțelepciune cu toți frații mei, să nu tulbur și să nu supăr pe nimeni.

Doamne, dă-mi putere să duc povara zilei și toate câte mi se vor întâmpla în această zi cu pace în suflet.

Doamne. călăuzeste-mi voia mea și învațământ să mă rog. să cred. să nădăduiesc. să rabd. să iert și să iubesc. Amin.

Programul săptămânii 22 iulie 2012 – 29 iulie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 22 iulie 2012	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum)
Luni 23 iulie 2012	18 - 19	- Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil
Miercuri 25 iulie	9 – 11	- Sfințirea mică a apei
Vineri 27 iulie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri 27 iulie	17 - 18	- Slujba acatistului (Sf.Pantelimon)
Sâmbătă 28 iulie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă 28 iulie	17 - 19	- Vecernia Duminicii a VIII-a după Rusalii
Duminică 29 iulie 2012	8 - 12	- Sf. Liturghie (Înmulțirea pâinilor)